

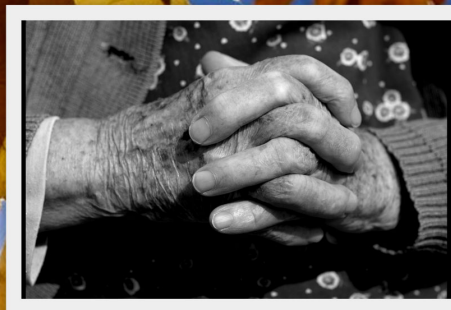
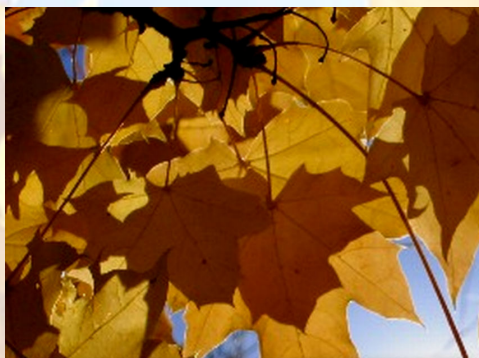
Nezávislý občasník zo života žiakov ZŠ Svätej rodiny

Rodinkáčik

Šk. rok: 2009/2010

november 2009

ročník 5 / číslo 1

V skratke...

3. októbra bola Vladykom Milanom Chauturom, aj za účasti našich učiteľov, slávená svätá liturgia v Klokočove. Táto 1. fatimská sobota v mesiaci október bude každoročne zasvätená učiteľom cirkevných škôl.

7. októbra žiaci 1. až 5. ročníka navštívili divadelné predstavenie Polepetko v Štátnom divadle v Košiciach.

9. októbra sa v Školskom klube detí uskutočnila Šarkaniáda a **12. októbra** privítali deti jeseň jablčkovým popoludním.

26. októbra žiaci 2. a 3. ročníka navštívili Mestskú knižnicu v roku venovanom J. C. Hronskému.

V tomto mesiaci sa naši žiaci zúčastnili výtvarnej súťaže V rozprávkovej krajine J. C. Hronského, ktorú zorganizovala Matica slovenská v Michalovciach.

27. októbra sa naše 3 žiačky zúčastnili recitačnej súťaže Dobšinského Košice, ktorú organizuje Matica slovenská Košice. Bianka Chovancová získala cenu poroty.

28. októbra sme sa so žiakmi II. stupňa zúčastnili divadelného predstavenia Na skle maľované v Prešove.

4. novembra získala Kristína Havrilová krásne 4. miesto v Olympiáde zo slovenského jazyka, ako jediná zástupkyňa 8. ročníka medzi deviatakmi. Súťaž sa konala v CVČ Trebišov.

5. novembra prebehlo testovanie žiakov 9. ročníka Komparo 2009.

12. novembra boli prváci slávnostne pasovaní za žiakov našej školy.

4. decembra sa žiaci zúčastnia Duchovnej obnovy.

V decembri žiaci pripravujú Vianočnú akadémiu.

V januári sa všetci tešíme na našich nových prváčikov.

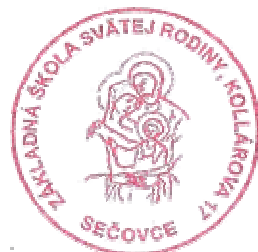
Jazyková úprava: Mgr. Juraj Ostrožovič

Grafická úprava, tlač: Ing. Slávka Bukatová

Časopis Rodinkáčik:

ZŠ Svätej rodiny, Kollárova 17, 078 01 Sečovce

www.zssrsecovce.edu.sk

Cirkevná škola píše novú kapitolu

Na základe rozhodnutia Ministerstva školstva SR o zaradení do siete škôl a školských zariadení SR od 1. septembra 2009 vznikol v Sečovciach spojením dvoch škôl – Základnej školy Svätej rodiny a Základnej umeleckej školy svätej Cecílie nový subjekt – Cirkevná spojená škola, zriaďovateľom ktorej je gréckokatolícka eparchia Košice. Vedením školy bol poverený PaedDr. L. Dežerický, PhD. Zástupkyňou pre ZŠ Svätej rodiny sa stala Mgr. K. Kmecová a zástupkyňou pre ZUŠ sv. Cecílie Mgr. E. Ďubeková.

Cirkevná spojená škola začína písať svoju novú kapitolu v prenajatých priestoroch Spojenej školy Sečovce na Kollárovej ulici. Školu navštevuje momentálne 320 žiakov, ZŠ – 104, ZUŠ – 216. Súčasťou školy je aj kaplnka, v ktorej sa koná jedenkrát týždenne striedavo gréckokatolícka sv. liturgia a rímskokatolícka sv. omša a slúži duchovným potrebám žiakov, zamestnancov, rodičov i verejnosti. Pri cirkevnej spojenej škole pracuje aj školský klub detí.

Hlavným cieľom pôsobenia školy je poskytovanie základného vzdelania a príprava žiakov na ďalšie štúdium resp. poskytovanie základného všeobecného umeleckého vzdelania a príprava na vyššie odborné štúdium. Výučba v oboch organizačných zložkách je realizovaná v súlade so zásadami, ktoré sú obsiahnuté v deklarácii Gravissimum educations, výchova a vzdelávanie orientovaná v katolíckom duchu .

22 pedagogických pracovníkov (14 na ZŠ a 8 na ZUŠ v hudobnom, výtvarnom, tanečnom a literárno – dramatickom odbore) a 2 nepedagogickí zamestnanci spolu s duchovným správcom školy o. Mgr. Š. Ančočikom v úzkej spolupráci s rodičmi žiakov sú zárukou skutočne kresťanskej výchovy a vzdelávania v duchu cyrilo – methodskej tradície.

Prvá spoločná prezentácia školy prostredníctvom rôznych letákov, plagátov, výtvarných prác či školského časopisu Rodinkáčik sa naskytila 3. októbra 2009 počas fatimskej soboty v Klokočove.

Svätá liturgia celebriovaná vladykom Milanom bola obetovaná za pedagógov, žiakov a študentov cirkevných škôl.

Mgr. Juraj Ostrožovič

Katolícka cirkev slávia 1. novembra sviatok Všetkých svätých

Mesiac november charakterizujú návštevy cintorínov, zapalovanie sviečok na hrobch našich blízkych a modlitby za ich duše.

V novembri si Katolícka cirkev pripomína dva významné sviatky:

1. novembra je to slávnosť Všetkých svätých.

Začiatky slávenia sviatku Všetkých svätých nás vedú až do 4. storočia po Kristovi, kedy Svätý Efrém Sýrsky (306 - 373) a sv. Ján Zlatoústý (354 - 407) už poznali sviatok všetkých svätých mučeníkov. Slávil sa 13. mája, prípadne na prvú nedeľu po Turiciach. Ešte aj v dnešnom gréckom kalendári sa táto nedeľa volá Nedeľa svätých.

Slávnosť Všetkých svätých sa prvýkrát slávila v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. Pantheon a zasvätil ho Preblahoslavenej Panne Márii, vždy Panne a všetkým svätým mučeníkov.

Pápež Gregor III. (731-741) zmenil slávenie Všetkých svätých z 13. mája na 1. novembra, keď v Bazilike sv. Petra slávnostne posvätil kaplnku k úcte všetkých svätých a rozšíril sviatok na celú cirkev.

Na Slovensku je slávnosť Všetkých svätých dňom pracovného pokoja.

Na sviatok Všetkých svätých nadväzuje 2. novembra deň spomienky na všetkých verných zosnulých, ľudovo nazývaný Dušičky. V roku 998 opát Odilo v benediktínskom kláštore Cluny zaviedol tradíciu 1. novembra večer vyzváňať a spievať žalmy za mŕtvych a na druhý deň slúžiť veľkú zádušnú omšu.

Tento zvyk sa čoskoro rozšíril po celej západnej cirkvi. Sviečky na cintorínoch sa zapalujú na znak nesmrteľnosti duší a Božieho milosrdenstva.

Spomíname...

Moja babka

Moja babka sa narodila v roku 1925.

Celý život prežila na dedine. Tu pracovala a starala sa o domácnosť. Občas hovorila: Ja, keď nebudem vládať robiť, umriem.“ A mala pravdu.

Ako 5-ročná zostala sama so svojou mamou, mojou prababkou, a sestrou. Celý ten čas sa museli doslova pretĺkať, ako sa len dalo.

Jej otec, môj pradedo, musel tak ako veľa ďalších mužov kvôli kríze odísť do Ameriky. Domov sa vrátil až po 2. svetovej vojne. Moja babka bola už vtedy vydatá. Mala iba jedno dieťa, môjho otca. Aj keď bol môj oco jedináčik, držala ho nakrátko a túto prísnu výchovu on zase praktizoval niekedy aj na nás. Dedo umrel skôr. Pamätám si ho len veľmi matne. Odišiel 2 dni pred Vianocami, mala som vtedy 5 rokov. Babka zostala, aj nezostala sama. Zostala sama bez muža, s ktorým prežila celý svoj život, ale nie sama, lebo mala syna, nevestu a nás, dve vnučky a neskôr pribudol aj vnuk, môj brat.

Babku si od narodenia pamätám rovnako. V mojich očiach vždy zostane ako žena, ktorú dokonale zničila práca, no napriek tomu ju milovala a nikdy sa jej nevzdala. Jej oči boli vpadnuté do tváre a guľaté ako perly. Keď položila ruku do mojich detských dlaní, cítila som v nich teplo. Tieto ruky odpracovali svoje. Celý deň trávila na poli, za mlada na cudzom, neskôr na svojom. Či bolo horúco, či zima. Prestala, iba ak bola liturgia. Vtedy sa umyla, prezliekla a utekala do cerkvi. Ak nebola na poli, robila všetko okolo domu. Všetko čo sa dalo i nedalo. Rokmi pribúdali nielen vrásky na tvári, ale aj problémy so srdiečkom a tlakom. Vtedy sme jej hovorili : „Babi, odpočíň si !“ Ale kdeže. Oco na ňu kričal, zakazoval. Nič nepomohlo. Babka si nesadla ani na chvíľu.

Pracovala potajomky. Nechápala som, ako toľko vládze. Vstávať ráno o piatej a do večera sa nezastaviť.

Chcela, aby sa jej jediný syn a jeho rodina mala dobre a aby nám nič nechýbalo. Nikdy neprotirečila, nikdy nikomu neublížila. Nezištne by rozdala všetko okolo seba. Nikdy nepotrebovala peniaze, len keď išla k lekárovi na lieky. Všetko, čo chcela, si dokázala zaobstarať vlastnými rukami.

Keď som sa pred jedenástimi rokmi vydala ja a prichádzala domov len párkrát do mesiaca, zdala sa mi občas smutná a zamyslená. Odchádzali jej susedky, susedia s ktorými žila na jednej ulici a ona ostávala. Po svadbe mojej sestry a jej odsťahovaní bol ten smútok ešte viditeľnejší. Vždy sa síce tešila, keď sme prišli a s narodením pravnučiek ešte viac, ale keď som ju tak pozorovala, sedela ticho, počúvala alebo si podriemkávala, už sa tak nezapájala do nášho rozprávania. Bola už naozaj sama. My sme mali svoje rodiny, deti....

A potom prišiel ten čas, jej čas. Odišla ani nie za tri týždne. Bol to pre nás šok. Vždy sa držala veľmi dobre aj napriek srdiečku či tlaku.

Bola skorá jar a ona pokašliavala, potom sa pridali vysoké teploty a bolesť nohy, ale tu nikto nebral vážne. Veď noha ju bolela často. Raz večer mi mama zavolala, že babku odviezli do nemocnice, už nevládala ani chodiť.

Nikdy nezabudnem na nedeľu, bola práve Kvetná, keď sme ju boli v nemocnici navštíviť. Ležala sama v izbe, prikrytá až po krk a taká vystrašená. Celé to bolo také smutnoradostné. Radostné preto, že ju konečne vidím a smutné preto, že ju takto vidím. Hovorila, že sa cíti lepšie a chcela ísť na sviatky domov. No nestalo sa. ON mal pre ňu prichystaný iný plán. V tej chvíli sme ani ona, ani ja netušili, že sa vidíme poslednýkrát. Prešiel týždeň a prišla opäť nedeľa, tentoraz Veľkonočná. Stále bola v nemocnici a čakala návštevu, no nedočkala sa. Vo vysokých teplotách upadla do bezvedomia. Prístroje ju držali pri „živote“ ešte asi deväť dní. A potom prišiel ten čas, jej čas a ona navždy odišla.

Dnes jej telo ťaží studená hĺna, ale jej duša je kdesi tam hore a určite patrične odmenená za svoje činy.

Zbohom, babi...

Tvoja vnučka

Spomíname na hviezdy...

Patrick Swayze

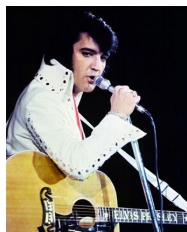
Patrick, celým svojím menom Patrick Wayne Swayze, ako syn známej tanečnice a choreografky Patsy Swayzovej, ktorá viedla v Houstone tanečnú školu, sa venoval od detstva za jej asistencie pohybovej príprave. Vyštudoval San Jacinto College v Houstone. Profesionálnu umeleckú kariéru začal úlohou čarovného princa Disney on Parade, ale upozornil na seba prvýkrát na Broadwayi v ústrednej postave tanečníka Dannyho Zuka v muzikáli Pomáda.

Hviezdu z neho urobil svetovo úspešný tanečný snímok Hriešny tanec, v ktorom mohol dokonale využiť svoje tanečné a herecké schopnosti v postave Johnnyho Castlea. Pre svoju ženu tiež napísal pieseň Ona je ako vietor, ktorá zaznela aj vo filme. Svoju telesnú zdatnosť výborne preukázal v kriminálnom thrilleri Bod Zlomu. Z jeho dramaticky náročnejších úloh vyniká postava amerického lekára Maxa Lowea v psychologickom filme Mesto radosti.

Od r.1975 bol ženatý s fínskou tanečnicou a herečkou Lisou Niemiovou, po jej boku hral v sci-fi filme Ocel'ový úsvit.

Patrick Swayze zomrel 14. septembra 2009 vo veku 57 rokov. Podľahol zákernej chorobe - rakovine pankreasu.

*Michaela Juhásová, 6. ročník
Alexandra Prítoková, 7. ročník*

Elvis Presley

Elvis Aaron Presley sa narodil 8. januára v Tupele, do hlboko veriacej, zároveň však nie príliš majetnej rodiny. Ako žiak bol veľmi hanblivý a tichý.

Na pódiu prvýkrát vystúpil ako desaťročný chlapec. Onedlho mu rodičia k narodeninám darovali prvú gitaru. Počiatky jeho

spevákkej kariéry boli dosť ovplyvnené náboženskými piesňami. V týchto chvíľach bol Elvis do muziky doslova zamilovaný. Na celej tejto láske k hudbe je zaujímavé to, že Presley nikdy nepoznal noty, ale aj tak hral na gitare a klavíri. Keď si v roku 1954 šiel takmer 20-ročný Elvis nahrat' do štúdia Sun Records dve pesničky, ktoré venoval mamke, netušil, že príde kľúčový zlom v jeho spevákkej kariére. V novembri 1955 prestúpil Presley k RCA Victor Records a začal naplno dobývať celú Ameriku. V tejto dobe vznikajú také hity ako „Love Me Tender“ (pieseň, ktorá prvá v histórii zarobila predajom milión dolárov), „Dont Be Cruel“ či „Hound Dog“.

Po krásnych rokoch 1956-58 prišla doba temna. Nielenže musel na 2 roky na vojnu, ale tiež mu v tom čase zomrela matka. Omámil nielen kapelu Beatles, ale aj o desať rokov mladšiu Priscillu Wagner, s ktorou sa v roku 1967 oženil. V roku 1968 sa vrátil na výslnie vo veľkom štýle. Po osemročnej pauze konečne vystupuje v televízii. Len jemu venovaný program „68 Comeback Special“ vysielaný NBC musel uchvátiť snáď každého. Po rozpade manželstva začal populárny Elvis čím ďalej viac prepadať drogám, závratnou rýchlosťou chudol a dvakrát sa predávkovoval práškami na spanie. Jeho „How Great Thou Art“ mu v roku 1974 prinieslo cenu Grammy. Stihol ešte jedno turné po USA.

16. august 1977 si síce každý bude pamätať ako deň úmrtia „kráľa rokenrolu“, lenže okolo jeho smrti sa vedie veľa diskusií a sú aj takí, ktorí hlásajú, že ich Elvis je stále nažive.

*Michaela Juhásová, 6. ročník
Alexandra Prítoková, 7. ročník*

Michael Jackson

Slávny americký spevák a skladateľ, Michael Jackson, vlastným menom Michael Joseph Jackson, pochádzal z deviatich surodencov.

Narodil sa 29. augusta 1958 v Gary, štáte Indiana, USA.

Bol to zástupca konvenčného popu a tanečnej hudby.

Okrem svojho charakteristicky vysokého hlasu, rytmického cítienia a

tanečných schopností bol známy aj ako veľký perfekcionista. Od roku 1967 bol členom skupiny Jackson 5.

Po vydaní 1. úspešného sólového singlu Got To Be There (1971) sa kariéra skupiny a Michaela ako sólistu rozvíja súbežne. V roku 1977 začína spolupracovať so skladateľom a producentom Quincy Jonesem. Toto stretnutie je jedno z najprelomovejších vôbec v celej hudobnej histórii.

Obdobia veľkých sólových úspechov začínajú rokom 1979, kedy vychádza album Off The Wall, z ktorého vzniknu hity ako Don't Stop 'Til You Get Enough (1. priečka v USA, neskôr i Grammy) a Of The Wall.

Prvé miesta svetových hitparád zaznamenáva aj album Bad. Toto obdobie sprevádzajú hity I Just Can't Stop Loving You (1987), Bad (1987), The Way Fay You Make Me Feel (1987), Man In The Mirror (1988), I Want You Back (1988), Dirty Diana (1988), Leave Me Alone (1989).

V roku 1988 vychádza jeho autobiografia Moonwalker. Rovnako úspešný ako predošlé je aj album Dangerous.

V roku 1993 získal ďalšie Grammy, tentokrát v kategórii legenda. Po vydaní alba nasleduje veľkolepé turné. Má dve etapy, prebehne 69 koncertov pre 4 milióny divákov.

Ku koncu svojho života žil Michael v Las Vegas, kde točil nový album a pripravoval comeback (návrat).

Štvrtok 25. júna 2009 ho sanitka previezla do nemocnice v hlbokej kóme. Päťdesiatročného speváka doma zradilo srdce.

*Michaela Juhásová, 6. ročník
Lenka Krivá, 7. ročník*

A opäť spomienky...

Letné prázdniny

Moje tohtoročné prázdniny sa začali veľmi pekne. V prvý deň prázdnin sme sa rozhodli, že pôjdeme do Maďarska na kúpalisko v Sárospataku. Hneď ráno po prebudení, sme si pripravili veci na výlet, t. j. plavky, jedlo a vodu. Ako vždy som do auta vbehla prvá ja, potom Bianka, mamka, babka a nakoniec ocko. Naštartovali sme a vyrazili. Na kúpalisku nám bolo výborne, ale slniečko bolo čoraz ostrejšie a silno nás opálilo.

Ďalší deň sme si troška oddýchlí. Popoludní k nám prišla moja sesternica Vika. Parádne sme sa zabavili. Náš program bol čoraz zaujímavejší. O deň neskôr sme sa ja, mamka, Bianka, ocko, Vika, krstná, krstný a najmladší člen rodiny Peťko vybrali na Zemplínsku šíravu a riadne sme sa vykúpali. Večer sme si vyšli na Kamenec. Všade všetko krásne, svietili lampy a rozvoniavali všelijaké dobroty.

A takto to išlo deň za dňom. Raz sme boli v ZOO v Kavečanoch, potom na boby dráhe, neskôr v Košiciach na 3D...

V jeden deň to bolo však iné. Prišla k nám Vika s rodinkou a mamka povedala: „Čo keby sme šli celá rodina do Banskej Bystrice na výlet.“ Všetci sme súhlasili. Hneď ráno sme sa obliekli, učesali a stretli sme sa na vopred dohodnutom mieste. Po príchode na miesto sme sa ubytovali na chate v Kováčovej. Večer sme išli na kúpalisko. Všade boli platené parkoviská, až v jednej uličke, kde boli paneláky a parkovali tam autá z rôznych miest, napríklad z Veľkého Krtíša, Rimavskej Soboty, Bratislavy, ...sa neplatilo. Bolo nám čudné, že tam bol policajt, zazerel na nás, ale nič nám nepovedal. Na kúpalisku nám bolo vynikajúco. Keď sme odchádzali, krstný niečo tušil. Hneď som sa rozbehla k autu a na okne bola nálepka s nápisom, že máme zaplatiť pokutu. To isté bolo aj na aute krstného, ale na ostatných autách od Bardejova až po Bratislavu nebolo nič. Všetkých nás to naštvalo, ale nedalo sa nič robiť. Pokuta nás stála 12 eur. Tak to išlo ďalej.... Večer sme boli v Zvolene, potom v Banskej Bystrici.

Cestou domov sme išli tiež spolu s krstnými rodičmi. Oni na svojom aute a my tiež na svojom. Keďže boli rýchlejší, museli sme ich stále doháňať a ísť rýchlejšie. No vtom nás stopli policajti. Povedali nám, že sme prekročili predpísanú rýchlosť. Pokuta nás mala stáť 100 eur. Po dlhom prehovaraní nám pán policajt znížil pokutu na 10 eur. Boli sme veľmi šťastní, ale krstnému z pokuty 50 eur nebolo veľmi do smiechu.

Zvyšok prázdnin som už strávila doma. A doma sme si najlepšie oddýchli. Počas odpočinkových dní sme s Vikou chodili dokonca aj po našej streche a hrali skrývačky. Tohtoročné prázdniny boli plné očakávaní a prekvapení a patrili zatiaľ k tým najlepším.

Anna Chovancová, 7. ročník

Moje nezabudnuteľné prázdniny

Moje nezabudnuteľné prázdniny som prežila v Grécku. Raz poobede som prišla domov a mamka mi povedala, že v utorok letíme do Grécka. Najprv som si myslela, že do Grécka pocestujeme autobusom. Ale nebolo to tak. „Naozaj poletíme lietadlom?“ spýtala som sa mamky. „Áno,“ odpovedala mi. Celá od radosti som si až podskočila. V sobotu, v nedeľu a v pondelok som si nedočkavo predstavovala náš hotel, more a hlavne let . A v utorok ráno to prišlo. „Hurá, ideme do Grécka!“

Vstávali sme o 6:00 hod. Do Košíc sme na letisko prišli okolo 7:30 hod. Na letisku sme strávili asi pol hodinu. Letuška nás zavolała do lietadla, batožinu nám odviezli na veľkom aute. Už, už sme kráčali po schodíkoch do lietadla a v tom nás predbehol mladý pár. No nič sme si z toho nerobili. Letuška od nás vypýtala cestovné doklady a povedala, kam si máme sadnúť. Ja, brat a ocko sme sedeli pri ľavom krídle lietadla. Sestra, mamka a ešte nejaký pán sedeli za nami. Odrazu nás upozornili, aby sme si zapli pásy. Štart, rozbeh a lietadlo sa postupne dvíhalo. Na začiatku odletu boli turbulencie, ale po chvíli skončili. Po nejakom čase nám podávali jedlo. Nebolo to nič extra, ale bolo to dobré. Sestra zozadu mi nedala

pokoj, stále do mňa strkala. Leteli sme približne dve hodiny. Počas letu sa nedialo nič zaujímavé .

Až neskôr, keď prišlo pristávanie. A to bolo najviac vzrušujúce. Postupne sme sa už blížili k letisku. Z lietadla všetky domy, továrne... vyzerali také malé. Až sa mi to zdalo smiešne. Upozornili nás, aby sme si zapli pásy a postupne sme klesali. Turbulencie boli podľa môjho názoru silné. Po chvíli všetci tlieskali, pískali a tešili sa. Uvedomila som si, že sme pristáli. Keď som vystúpila z lietadla, od radosti som pobozkala zem. Na letisku sme strávili desať minút. Potom nás odviezli do hotela, kde sme sa ubytovali. Keďže som bola veľmi unavená, išla som rovno do posteľe.

Ráno som ihneď vyšla na balkón a pozrela som si výhľad. Bolo to nádherné. Okolo nás boli samé palmy. Potom vstali i rodičia a šli sme na raňajky . Boli celkom dobré. Takto sa to opakovalo sedem dní. Na siedmy deň sme sa plavili loďou do nejakého mesta. Loď bola obrovská a luxusná. Po priplávaní do prístavu, sme sa vybrali na prechádzku. Cestou sme si kúpili mnoho vecí. Napr.: náramky, obrázky, sošky... Naspäť sme prišli večer a hneď bola večera. Na ôsmy deň som si našla kamarátku. Volala sa Alica a pochádzala z Košíc. Mala desať rokov. Veľmi som si ju obľúbila. Deviaty deň sme odlietali naspäť na Slovensko.

Let a všetko ostatné prebiehalo výborne. Cestou domov nás však zastihla búrka. Ja som mala na sebe tričko a sukňu. V Grécku bolo teplo, tak som si myslela , že tak bude aj u nás na Slovensku. Celá som zmokla, ale povedala som si , že to nevedí. Keď sme prišli domov, ihneď som šla za kamarátkami, aby som sa s nimi mohla pozdraviť. Tak takéto boli moje nezabudnuteľné prázdniny.

Simona Uhrinová, 6. ročník

Skvelý výlet v Rakúsku

Chcela by som vám porozprávať o nádherne prežitých dvoch týždňoch v Rakúsku pri mojej sesternici Kamke, ktorá tam býva spolu s manželom Romanom a troma deťmi - Romanom, Matejom a Evkou. O tom, že pôjdem do Rakúska, som

sa dozvedela asi mesiac pred odchodom. Odvtedy som sa na to tešila. Baliť som sa začala asi 5 dní pred odchodom aj spať som chodila skôr, len aby ten deň odchodu bol už tu.

A konečne. Nadišiel dlho očakávaný deň.

Nasadli sme do rýchlika v Košiciach a ten s nami uháňal k nášmu hlavnému mestu – Bratislave. Tam sme asi 15 minút stáli pre poruchu klimatizácie a viete si predstaviť, čo to bolo, keď vonku slnko páliło a teplota na teplomeri sa šplhala až k 36 °C, takže v kupé to bolo podstatne, podstatne viac. Pokračovali sme do Viedne a tam po nás prišiel Roman na aute. Po dlhej, asi 10 hodinovej ceste, sme konečne dorazili do cieľa. Bolo už okolo polnoci, a preto sme si šli ľahnúť a vyspať sa.

Len, čo sme sa ráno zobudili a najedli, vybrali sme sa na neďaleké kúpalisko, na ktorom sme sa čľapkali celý deň. Domov sme prišli veľmi unavení, a keď sme si sadli k telke, všetci sme zaspali. ☺ Ráno nás Kamka zobudila: „Deti vstávať! Je nedeľa!“ A tak sme všetci vstali, prichystali sa a išli do kostola. Keďže po nemecky neviem, slovám som nerozumela, ale jednotlivé časti omše boli také isté ako u nás. Po omši sme sa pred ostolom stretli s tetou Renkou, ktorá pochádza z Prešova, ale býva v Rakúsku so svojím manželom a deťmi. Celý nasledujúci týždeň prešiel veľmi rýchlo. Striedalo sa počasie, raz bolo pekné inokedy škaredé, čiže naše výlety sa končili raz na kúpalisku, inokedy na bowlingu, na golfe, doma v pivnici pri stolnom tenise a nakoniec pri telke.

Ani neviem ako ubehol celý týždeň a prišla opäť nedeľa. V tento deň sa uskutočnil jeden z mojich najväčších zážitkov, a to bol krst. Kamka spolu so svojím manželom boli krstní rodičia a aj to bol dôvod, prečo som sa dostala do Rakúska. Po krste bola super hostina, na ktorej sme sa najedli do prasknutia a nasledovala garden party. Nasledujúci deň bolo veľmi horúco, tak sme sa vybrali na kúpalisko. To isté sa udialo v utorok, v stredu a v štvrtok. V štvrtok večer sme sa začali baliť, pretože v piatok sa cestovalo domov. Tak sme sa poriadne vyspali a nasadili do auta a cestovali domov.

Napriek tomu, že v Rakúsku bolo super, na domov som sa veľmi tešila. ☺

Alžbeta Lörincová, 8. ročník

Predstavujeme

NAŠI PRVÁCI

Krivá čiara, rovná čiara.

Čo sa prvák s takou čiarou natrápi a naumára!
Začiatok vždy býva krušný a druhý prst neposlušný.
Akože jeho kolieska, čaptavé klučky môžu sa potom
premeniť v oblúčky, slučky?

A predsa tie detské rúčky zdolajú raz veľkú vedu:
ABECEDU.

M. Rázusová – Martáková

VRIEDNA UČ.: Mgr. Barbora Frajkorová

Dominika

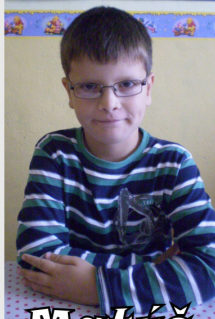
Patrík

Adriana

Antónia

Matúš

Lucia

Marek

Patrík

Predstavujeme...

Juraj Sabadoš

kaplán a nový člen nášho pedagogického zboru

1. Odkiaľ pochádzate?

- Mojmým rodiskom je mesto Strážske. Je to malé mestečko, kde som strávil aj svoje detstvo. Samozrejme patria k tomu aj dve dedinky v jeho okolí, odkiaľ pochádzajú moji rodičia.

2. Ako ste v detstve trávili voľný čas?

- Detstvo som trávil väčšinou u svojich starých rodičov. Aj napriek tomu, že som vyrastal v meste, veľmi rád som mal život na dedine, záhradu, krásnu prírodu, lesy a tiež tradície a zvyky, ktoré boli o niečo živšie ako v meste. A tiež sme s rodičmi dvakrát v roku trávili čas vo Vysokých Tatrách. Veľmi rád spomínam na toto obdobie.

3. Ovládajte nejaký hudobný nástroj napr. gitaru, klavír?

- Nehrám na žiaden hudobný nástroj. Ako prváka ma prihlásili rodičia na hru na klavíri, no dlho som nevydržal. Teraz to veľmi ľutujem, že som to tak rýchlo vzdal. Všetkým, ktorí sa učíte hrať na nejaký hudobný nástroj, prajem veľa trpezlivosti a hlavne odporúčam: nevzdávajte to. Raz sa vám to zide.

4. Čo vás viedlo k tomu, že ste sa stali kňazom?

- Je to otázka, na ktorú sa tak jednoducho odpovedať nedá. Samozrejme, v prvom rade je to Božie volanie. Ale mal som tiež to šťastie, že som vo svojej blízkosti mal úžasných kňazov, ktorí mi k môjmu rozhodnutiu pomohli. Predovšetkým príkladom svojho života.

5. Aký bol váš obľúbený predmet?

- Na základnej škole to bola matematika a zemepis (či geografia?). Chcel som sa dokonca stať učiteľom týchto predmetov. Veľmi rád poznávam svet. Nakoniec som sa vydal inou cestou, ale túžba poznávať svet, nové krajiny, miesta, kultúry, vo mne ostala. A matematiku som využil pri štúdiu ekonómie až - až.

6. Máte nejakú chutnú špecialitu a viete ju aj pripraviť?

- Varenie a vôbec gastronómia je moje hobby. Mám skončenú Hotelovú akadémiu. Tomu som sa tiež chcel venovať v živote profesionálne. Chcel som si otvoriť vlastný penzión s dobrou kuchyňou. No Božie plány sú nevyspytateľné ☺. Pripraviť, si myslím, dokážem skoro všetko ☺. A medzi moju naj špecialitu patrí šalát z čerstvej zeleniny s tepelne upraveným tofu syrom. Viac neprezradím – tajomstvo šéfkuchára ☺. A veľmi rád experimentujem a som hositeľom ☺.

7. Aký šport vás najviac baví a máte obľúbený tím?

- Na túto otázku veľmi stručne: som športové drevo☺☺☺, hoci sa vždy snažím o napodobenie nejakého športu ☺.

8. Ako sa vám páči v novej farnosti a v škole?

- Som na začiatku svojej kňazskej cesty. Nevytváral som si žiadne predstavy o tom, aké to bude, o ničom som nesníval. Novú farnosť a školu a vôbec každé miesto sa snažím vnímať cez ľudí, ktorí ju tvoria. A každý človek je v mojich očiach veľmi vzácny, pretože všetci sme Božie deti. K vám ma posielala sám Pán.

9. Čo by ste odkázali žiakom cirkevnej školy?

- Vážte si to, že ste tu, že vás tu prihlásili vaši rodičia. Snažte sa načerpať zo všetkého, čo sa vám tu ponúka. Je to výnimočné prostredie, ktoré mnohí vaši rovesníci nemôžu zažiť. Je tu úžasný kolektív učiteľov, ktorý žije pre vás a vytvára atmosféru, v ktorej sa môžete pokojne a v radosť rozvíjať a učiť sa. A hlavne je tu blízko Boh. Len majte otvorené srdce a pripraví vás pre budúcu profesiu i život.

Ďakujem za rozhovor ☺

Samuel Pohár, 7. ročník

A konečne sme najstarší...

Keď sme boli prváci, škola bola pre nás niečím novým, no teraz je už naším druhým domovom.

Sme konečne deviataci, najstarší na škole. Mali by sme byť pýchou školy, ale to bohužiaľ nie sme. Sme neposlušní deviataci, ktorí ešte stále nedospeli a vždy vymyslia niečo šialené.

Máme triedu vedľa zborovne a oproti riaditeľni, aby nás mali učitelia pod kontrolou. Naše vzťahy v triede sú dobré aj zlé. Väčšinou sú dobré, ale občas vzniknú malé hádky, ktoré sa však rýchlo dajú do poriadku. Aj keď sa to nezdá, sme dobrý kolektív. Dávnejšie, lepšie povedané ešte pred rokom, sme kolektívom neboli. Medzi chlapcami a dievčatami bola taká nepriama vojna. Nenávideli sme sa. Ale teraz je to úplne naopak. Máme sa bezpochyby radi. No aspoň si to myslím.

Naša triedna je sestra Paula. Máme ju radi, hoci to tak nevyzerá, lebo máme ťažké obdobie ☺, sme veľmi drzí, papuľujeme a veľmi si dovoľujeme. Dúfame, že nás to rýchlo prejde, že sa budeme konečne správať ako dospelí a budeme príkladom pre ostatných.

V marci nás čaká monitor, na ktorý sa svedomite pripravujeme a veríme, že ho dobre zvládneme. Naše spoločné chvíle sa krátia, a preto si ich chceme čo najlepšie užiť.

*Ivana Halčinová a
Magda Rusnáková,
9. ročník*

Predstavujem náš 6. ročník

Náš 6. ročník je super. Sú tam samí dobrí žiaci.

Juraj Blanár

alias Ďuri Gagarin, je to taký huncút, ale v telesnej výchove je veľmi dobrý.

Zuzana Borošová

alias blúzka, je dobrá kamarátka, len musí pridať v učení.

Michal Čižmár

je dobrý, tichý kamarát. Voláme ho Mišo, lebo nemá žiadnu prezývku.

Viktória Eliášová

alias Viťka, zo všetkých dievčat najlepšie spieva.

Michaela Juhásová

alias Juháska, je výborná kamoška, výborne sa učí, v žiackej knižke má len samé jednotky, je to super žiačka.

Paťria Kandrátová

alias Paťuška, je tiež dobrá kamarátka.

Jakub Kolesár

alias Kubo, je taký istý huncút ako Juraj.

Dávid Koriško

alias sysel, dobrý kamoš a ešte k tomu aj pekne kreslí.

Dávid Kus

alias Kusaj, taký huncút ako Juro a Kubo. Pekne kreslí, hlavne motorky.

Slávka Kuťná

alias Slavuška, je to dobrá kamarátka.

Rastislav Širotník

alias sirôtka je dobrý kamarát.

Simona Uhrinová

alias uhorka, je dobrá kamarátka, pekne kreslí a hrá na flaute.

A nakoniec som tu ja,

Františka Hofnágelová

alias fifa.

Čo sa udialo v ŠKD...

Františka Hufnágelová, 6. ročník

Šarkaníada

*Lieta šarkan pomalíčky,
pozdravuje lastovičky.
Chvostom krúti sem a tam,
šťastnú cestu želám vám.“*

Šikovné rúčky detí zhotovili pestrofarebných šarkanov, ktorých si vyskúšali v jedno veterné slnečné popoludnie. Školský dvor

sa ozýval smiechom a radosťou, lebo šarkany sa vznášali nad hlavami detí.

Jablčkové popoludnie

Jablčkové popoludnie sa v našom ŠKD stáva tradíciou. V pondelok 12. októbra deti opäť celé popoludnie venovali aktivitám spojených s jablkom. Súťažili v jedení jablčok, skladaní jablčkových puzzle či jedení jablčkových koláčikov bez pomoci rúk. Popoludnie si spestrili výrobou stromu – jablone otláčaním rozkrojených jablčok a listov.

Voňavé popoludnie ukončili ochutnávkou jablčkových koláčikov, ktoré pre ne pripravili ich mamičky, za čo im patrí vďaka.

Beáta Kutná, vychovávateľka

Malá škola slušného správania

Milí kamaráti!

V minulom školskom roku som si posvietila aj na správanie sa v škole. Zistila som, že nie všetci ho poznáme. Slušnému správaniu sa učíme od malička. Vedú nás k tomu naši rodičia a neskôr im v tom pomáhajú aj učitelia. Chcela by som vám cez túto stránku nášho časopisu poradiť, ako sa správať v tej či onej situácii. Dúfam, že tie stránky nezostanú neprečítané, ale že vám pomôžu orientovať sa v rôznych životných situáciách. Ved' čo sa za mlada naučíš, ...

1. časť ● **pozdrave**

Najčastejším prejavom slušnosti je pozdrav. Pozdrav by nemal byť nikdy prehnaný, mal by vyvierat' z potreby prejaviť niekomu pozornosť, úctu, radosť zo stretnutia. Pozdravujeme príbuzných, priateľov, známych, jednotlivcov i viaceré osoby, pozdravujeme na verejnosti i na súkromných miestach, pri príchode aj pri odchode. Podľa toho rozlišujeme rozličné druhy pozdravov. Isteže nemožno pozdraviť každého rovnako.

Je prirodzené, že sa pozdravíme pri stretnutí so známymi. Neznámych pozdravíme vtedy, keď ich oslovíme, aby sme ich požiadali o informáciu, radu, pomoc. Takisto sa pozdravíme pri vstupe do malého obchodu, do čakárne u lekára, do oddelenia vo vlaku, do úradnej miestnosti či do kancelárie, kam sme prišli niečo vybaviť, ako aj pri odchode z týchto miest.

Pozdrav má rozličné formy prejavu. Nie je správne, ak sa ľudia pri stretnutí zdravia zo značnej vzdialenosti, no rovnako je nevhodné čakať s pozdravom, až kým nie ste celkom pri sebe, či vyčkávať na pozdrav. **Všeobecne platí, že mladší zdraví staršieho, podriadený nadriadeného, muž ženu.** Najbežnejšie pozdravy sú: **dobry deň, dobré ráno, dobrý večer, dobrú noc a dovidenia.** Medzi priateľmi, ktorí sa poznajú aj **ahoj, čau, nazdar.**

Kto prichádza do miestnosti, pozdraví všetkých prítomných. Neslušné je podať ruku a pozdraviť sa iba s niektorými prítomnými. Ak je v takejto spoločnosti významná osoba, jubilant či oslávenec, pozdravíme ju prvú, potom v patričnom poradí ostatných. To poradie je takéto: ak prichádza žena, najprv sa pozdraví ženám, potom mužom. Ak prichádza muž, pozdraví sa najskôr všetkým ženám, potom pozdraví prítomných mužov. Na návšteve v rodine sa návštevník pozdraví tomu, kto mu otvorí, inak najprv domácej panej, potom domácomu pánovi a až potom ostatným ženám, podľa možnosti v poradí podľa veku, a nakoniec mužom, taktiež v poradí podľa veku. (www.zborovna.sk)